

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010167
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521010167.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej v trestnej veci obvineného O. - K. U. pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/25/2021 zo dňa 15.04.2021 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.05.2021 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného O. - K. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudca okresného súdu podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku ponechal obvineného O. - K. U. vo väzbe po podaní obžaloby z nezmenených dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

V odôvodnení uznesenia poukázal súd prvého stupňa na to, že trestné stíhanie je voči obvinenému je aj naďalej vedené dôvodne, a to na podklade výpovedí svedkov J. G., A. G., J. Y., J. U. a Y. S., ktorí popísali, ako sa dostali do Maďarska, kde im Afgánek mal zabezpečiť presun do Rakúska a Nemecka, v Maďarsku pre nich prišlo auto k malému lesu, vodič čakal, až ich Afgánek naložil do auta, po ceste neprestupovali, až ich chytili na Slovensku. Doklady k pohybu v Európskej únii nemali. Aj naďalej sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa vzhliadol v tom, že obvinený je cudzinec - štátny občan Rumunska žijúci v Rumunsku, je uňho dôvodná obava, že by ušiel alebo sa skrýval, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, prípadne hroziacemu trestu. Táto obava je zvyšovaná i tou skutočnosťou, že na území Slovenskej republiky nemá ďalšie trvalé väzby, rodinu, bydlisko, a preto by sa stal nedosiahnuteľný pre orgány činné v trestnom konaní. Vo svetle uvedeného, ani riadne evidovaný trvalý pobyt v cudzine nie je zárukou dostupnosti pre orgány činné v trestnom konaní pôsobiace na území Slovenskej republiky. Samosudca nepovažoval nahradenie väzby obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka za dostatočné pre dosiahnutie účelu väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení obvinený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.04.2021. Obhajca podotýka, že obvinený je vo väzbe už viac ako 4 mesiace, a vzhľadom na už vykonané procesné úkony ako aj na fakt, že ani podľa súdu nehrozí obava, že by mohol pokračovať v prípadnej trestnej činnosti, ako aj reálnu možnosť, že bude po prepustení dosiahnuteľný orgánmi činnými v trestnom konaní, podložený nielen jeho príslubom, sa domnieva, že existencia väzobných dôvodov u obvineného už nie je daná. Pokiaľ ide o výpovede svedkov J. G., A. G., J. Y., J. U. a Y. S. má obvinený zato, že títo ho neopoznali. V danej súvislosti obvinený navyše namieťa, že títo svedkovia neboli po ich zadržaní oddelení a držaní od seba, ani pred a po úkonoch trestného konania (výsluchoch jednotlivých svedkov), a preto sa mohli na svojich výpovediach dohodnúť resp. si ich vzájomne prispôbiť, zľadiť,

skonfrontovať. Rovnako podľa jeho najlepšieho vedomia obvinenému nesedia ani časy jeho prechodu štátnej hranice s Maďarskom a zakúpenia si diaľničnej známky, rovnako ani následné časy jeho ďalšieho údajného presunu a pohybu v rámci Maďarska. Obvinený podľa jeho vyjadrenia zo svojej krajiny (Rumunská) nevycestoval 6 - 7 rokov, žiadneho Afganca nepozná, žiadne cudzie reči neovláda, čo môže obhajca z vlastnej skúsenosti potvrdiť), nie je nijako zo spisu preukázané, že mal byť údajne dohodnutý s prevádzkačom (údajne Afgancom - opäť nijako preukázané), a rovnako, a dokonca, že by sa mal s ním údajne poznať a spolupracovať s ním. Na tomto mieste vyvstáva príhodná otázka, ako by mali medzi sebou komunikovať. Obvinený je občanom krajiny Európskej únie nachádzajúcej sa v spoločnom Schengenskom priestore, uviedol adresu, na ktorej sa zdržiava a bude zdržiavať, ako aj adresu na doručovanie písomností, jeho totožnosť je preukázaná. Medzi jednotlivými krajinami Európskej únie existuje spolupráca orgánov činných v trestnom konaní aj v rámci justičnej agendy, a to aj z pohľadu možného dohľadu zodpovedajúceho štátneho úradníka (probačného/mediačného) je takisto za daných okolností možná. Podľa obhajoby neexistuje jednoznačné a nespochybniteľné riziko úteku alebo skrývania sa obvineného za účelom vyhnúť sa trestnému stíhaniu, pričom uvedené nemôže byť v prípade väzby založené výlučne na skutočnosti, že obvinenému hrozí potenciálny trest. Uplatnením opačného prístupu by bol totiž negovaný jeden zo základných pilierov právneho štátu a demokratickej spoločnosti, a to princíp prezumpcie neviny. Vzhľadom na vyššie uvedené má obhajoba zato, že nie je bez zbytočných pochybností daný dôvod väzby, nakoľko väzba by mala byť vždy odôvodnená vážnymi konkrétnymi dôvodmi a skutočnosťami, ktoré vylučujú nahradenie väzby iným opatrením v zmysle Trestného poriadku, napr. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným ako miernejšieho, avšak podľa názoru obhajoby dostatočne účinného prostriedku ochrany spoločnosti a kontroly obvineného, aj preto obhajoba navrhla, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil obvineného z väzby.

Z vyjadrenia prokurátora k sťažnosti vyplýva, že v odôvodnení sťažnosti nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti ani dôvody k existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ktoré by už neboli uvedené pri výsluchu obvineného zo dňa 15.04.2021. K daným skutočnostiam sa už dozorový prokurátor vyjadril dňa 15.04.2021 a plne sa stotožnil aj s rozhodnutím samosudcu a jeho odôvodnením zo dňa 15.04.2021. Obvinený v danej sťažnosti navyše hodnotí vykonané dôkazy, a to výsluchy svedkov a ostatné dôkazy, priebeh skutku. Predmetné rozhodnutie samosudcu prokurátor naďalej považuje za zákonné a odôvodnené, preto navrhol zamietnuť sťažnosť obvineného.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného je nedôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že obvinený O. - K. U. je na základe uznesenia vyšetrovateľa Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, ČVS: UHCP-89/NJ-Z-2020 zo dňa 19.12.2020, o vznesení obvinenia počnúc dňom 04.01.2021 stíhaný pre zločin prevádzkačstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- ako vodič motorového vozidla zn. Volkswagen LT35, bielej farby, imatrikované v Rumunsku, P.: TM XXBOC, T.: B dňa 18.12.2020 v čase okolo 23:20 hod. umožnil 16 osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, nedovolené prekročiť štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, a to tým spôsobom, že tieto osoby naložil v presne neurčenom čase dňa 18.12.2020 okolo 18:00 hod. na presne nestotožnenom mieste v Maďarsku v blízkosti štátnej hranice so Srbskom do motorového vozidla zn. Volkswagen LT35, bielej farby, P.: W a tieto previezol cez diaľničný hraničný priechod Slovenskej republiky s Maďarskom Čunovo - Rajka na územie Slovenskej republiky, a následne s nimi chcel pokračovať cez Slovenskú republiku do Rakúska, pričom dňa 18.12.2020 v čase o 23:20 hod. hliadka Colného úradu Bratislava - centrála predmetné motorové vozidlo na hraničnom priechode na území Slovenskej republiky zastavila z dôvodu colnej kontroly, pri ktorej našla vo vozidle okrem vodiča 15 osôb pôvodom zo Sýrie: J. G., nar. XX.XX.XXXX v Y.; Y. L., nar. XXXX v Y.; L. G., nar. XXXX v Y.; G. L., nar. XXXX v Y.; N. W., nar. XXXX v Y.; J. Y., nar. XXXX v Y.; A. G., nar. XX.XX.XXXX v Y.; J. HIS., nar. XXXX v Y.; A. D., nar. XXXX v Y.; Y. J. G., nar. XXXX v Y.; J. G., nar. XXXX v Y.; Y. S., nar. XXXX v Y.; G. U., nar. XXXX v Y.; J. U., nar. XXXX

v Y.; J. J. G., nar. XXXX v Y. a X osobu pôvodom zo Somálska: J. G. G., nar. XXXX v Somálsku, bez dokladov totožnosti a platných víz umožňujúcich osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Tpo/1/2021 zo dňa 14.01.2021 bol obvinený O. - K. U. vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť dňa 18.12.2020 o 23:20 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu Bratislava. Zároveň bolo zrušené uznesenie sudcu pre prípravné konanie sp.zn. 4Tp/123/2020 zo dňa 21.12.2020.

Dňa 07.04.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V na Okresný súd Bratislava V obžalobu sp.zn. 1Pv 503/20/1105 na obvineného O. - K. U. pre zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na obdobnom skutkovom základe, aký je citovaný vyššie.

Prvostupňový súd rozhodoval o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby po výsluchu obvineného dňa 15.04.2021 za účasti obvineného, tlmočníka a prokurátora. Obhajca bol riadne upovedomený, avšak úkonu sa nezúčastnil.

Prokurátor prezentoval stanovisko, že dôvody väzby u obvineného tak, ako boli ustálené, naďalej trvajú, preto navrhol ponechať ho vo väzbe aj po podaní obžaloby.

Obvinený uviedol, že nie je hrozbou pre spoločnosť, nie sú proti nemu dôkazy o prevádzachstve, len neskontroloval vozidlo.

Rozhodnutie podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku samosudca vyhlásil v prítomnosti obvineného a prokurátora, toto bolo pretlmočené do rumunského jazyka.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 80 ods. 1 Trestného poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

a) záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba ponúkne prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že obvinený sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a že vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z miesta pobytu, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ju,

b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ho, alebo

c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného poriadku väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného poriadku základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 238 ods. 1 Trestného poriadku podanú obžalobu, ako aj návrh na dohodu o vine a treste predseda senátu najskôr prezrie z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytujú spoľahlivý podklad, najmä preverí, či prípravné konanie, ktoré im predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či ju treba preskúmať alebo predbežne prejednať.

Podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251654',%20'16251654',%20'4782262',%20'4782262',%20'0')>, § 241 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251655',%20'16251655',%20'4782279',%20'4782297',%20'0')>, § 244 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251655',%20'0',%20'4782305',%20'4782305',%20'0')> alebo § 331 ods. 1 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251664',%20'16251664',%20'4782775',%20'4782777',%20'0')>, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251631',%20'16251631',%20'4781191',%20'4781192',%20'0')> došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po posúdení všetkých okolností prípadu dospel k záveru, že samosudca postupoval správne, keď po podaní obžaloby na O. - K. U. rozhodol o jeho ponechaní vo väzbe z nezmenených dôvodov, hoci odôvodnenie materiálnych podmienok väzby v časti dôvodnosti podozrenie je na hranici preskúmateľnosti. Príslušné procesné ustanovenia o lehotách boli dodržané. Po vyhlásení napadnutého uznesenia však samosudca postupoval v rozpore so zákonom, keď ihneď nenariadil hlavné pojednávanie v zmysle citovaného ustanovenia § 238 ods. 4 Trestného poriadku a predložil spis nadriadenému súdu až takmer o mesiac, čím spôsobil prietah v konaní a nepostupoval podľa § 2 ods. 6 Trestného poriadku, teda nekonal urýchlene. Tiež je potrebné súdu prvého stupňa vytknúť nesprávne a zmätočné poučenie o opravnom prostriedku proti napadnutému uzneseniu. Tieto pochybenia nemajú príčinnú súvislosť s výrokom napadnutého uznesenia, avšak sú natoľko vážne, že ich sťažnostný súd súdu prvého stupňa dôrazne vytká. Je gramaticky i teleologicky vylúčené, aby sťažnosť mohla byť podaná buď ihneď alebo do 3 pracovných dní. Keďže obvinený podal sťažnosť ihneď, nedošlo k žiadnym následkom nesprávneho poučenia. Pred vydaním rozhodnutia však k vážnym zákonným pochybeniam nedošlo.

Väzba obvineného začala plynúť dňa 18.12.2020, tzn. podľa citovaného ustanovenia § 76 ods. 2 Trestného poriadku koniec základnej sedemmesačnej lehoty pripadá na 17.07.2021.

Prokurátor podal obžalobu dňa 07.04.2021, čo zodpovedá viac ako 20 pracovným dňom pred uplynutím lehoty trvania väzby, (posledným dňom, kedy mohol prokurátor v zmysle zákonnosti trvania väzby podať obžalobu bol 17.06.2020), preto nebol daný zákonný dôvod na okamžité prepustenie obvineného z väzby pre uplynutie zákonných lehôt.

Sťažnostný súd pripomína, že pre väzobné stíhanie je potrebné kumulatívne naplniť formálne podmienky spočívajúce zákonnosti vzniesenia obvinenia, oznámení obvinenia obvinenému a možnosti obvineného sa k tomuto vyjadriť, a tiež materiálne podmienky spočívajúce v dôvodnosti podozrenia a v existencii jedného alebo viacerých dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku. Zároveň nesmie byť väzobné stíhanie poznačené nečinnosťou či prietahmi v konaní.

Z vyšetrovacieho spisu je nepochybné, že obvinenému bolo riadne doručené uznesenie o vznesení obvinenia, ku ktorému mal možnosť sa vyjadriť, preto sťažnostný súd konštatuje splnenie všetkých formálnych podmienok väzobného stíhania.

Sťažnostný súd sa stotožňuje s rozhodnutím s napadnutým uznesením v jeho výrokovej časti. Na margo nedostatočných písomných dôvodov napadnutého uznesenia konštatuje, že doposiaľ vykonané dôkazy opodstatňujú trestné stíhanie obvineného O. - K. U. aj po podaní obžaloby. Opodstatnenosť trestného stíhania sa vo všeobecnosti odvodzuje od dôvodnosti podozrenia, že určitá osoba spáchala trestný čin. Dôvodnosť podozrenia je daná vtedy, ak sú zadovážené také fakty, informácie a dôkazy, ktoré umožňujú urobiť logický úsudok o tom, že konkrétna osoba mala spáchať trestný čin, a to s prihliadnutím na všetky známe okolnosti prípadu. V prípravnom konaní boli produkované dôkazy, ktoré dostatočne odôvodňujú podozrenie zo spáchania trestného činu obvineným. Jedná sa o výpovede prevážaných migrantov, ktorí potvrdzujú nastúpenie do vozidla vedeného obvineným v Maďarsku, pričom z detailov ich výpovedí nevyplýva náhodnosť výberu vozidla s konkrétnym vodičom, naopak, sú dôvody pre záver, že existovala koordinácia medzi obvineným a ďalšími osobami podieľajúcimi sa na prevoze migrantov zo Sýrie a Somálska. Obvinený bol ako vodič vozidla použitého na nelegálny prevoz jasne identifikovaný svedkom kpt. Ing. T. Krištofom, príslušníkom Finančnej správy. Na základe uvedeného sťažnostný súd dospel k záveru, že trestné stíhanie obvineného nie je zjavne nepodstatnené, pretože existuje primeraný podklad pre záver o jeho dôvodnosti. Preukázanie viny a vylúčenie všetkých rozumných pochybností je predmetom a účelom dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Správne súd prvého stupňa ustálil pretrvávanie dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, hoci tieto neprímerane odôvodnil. Hoci po vzatí obvineného do väzby došlo k zmierneniu právnej kvalifikácie, a tým k zoslabeniu hrozby vysokého trestu v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, sťažnostný súd vzhľadom na obavu z nedosiahnuteľnosti obvineného v tom, že je dôvodne podozrivý z činnosti spočívajúcej v pohybe cez viaceré štáty Európskej únie s nelegálnym účelom, a táto činnosť mala byť spáchaná v spolupáchateľstve s inými osobami organizujúcimi nelegálnu migráciu, z čoho rezultuje určitý vyšší stupeň rizika migrácie obvineného v rámci Schengenského priestoru alebo aj mimo neho. Preto ani existencia formálneho trvalého bydliska v domovskej krajine obvineného nie je skutočnosťou, pre ktorú by obava z nedosiahnuteľnosti obvineného pre súd v Slovenskej republike pominula.

Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, o čom bol v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 67/2013 zo dňa 05.06.2013, povinný rozhodovať ex offo. Sťažnostný súd dopĺňa, že pri úvahách o možnosti nahradit' väzbu iným inštitútom nespojeným s odňatím slobody treba zvažovať, či ústavné právo obvineného preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v § 71 ods. 1 Trestného poriadku, pričom je potrebné prihliadať na osobu obvineného a okolnosti prípadu.

Konkrétne vyššie uvedené skutočnosti zakladajúce väzobné dôvody sú v prípade obvineného takého charakteru, že stupeň rizikovosti obvineného z hľadiska jeho dosiahnuteľnosti je pomerne vysoký, a preto treba zatiaľ dať prednosť verejnemu záujmu na riadnom priebehu trestného konania za účasti obvineného pred jeho právom na osobnú slobodu.

Sťažnostný súd skúmal aj otázku doterajšieho postupu súdu prvého stupňa z hľadiska rýchlosti konania a dodržania občianskych práv garantovaných ústavou, nadväzujúcich aj na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na ustanovenie § 2 ods. 6 Trestného poriadku, pričom zistil pochybenia konkretizované vyššie v tomto odôvodnení, ktoré je možné napraviť okamžitým nariadením hlavného pojednávania a ďalším plynulým a urýchleným postupom vo veci.

Na základe vyššie uvedeného sa sťažnostný súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby, ktoré je vo všetkých výrokoch vecne správne a zákonné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.